

eiX amplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Sagrada Família

Juny 2018 - Número 11

Editorial

Tot el suport d'aquest butlletí al M. H. Quim Torra, com a president de Catalunya. Li donem els cent dies de benefici i esperem i desitgem que el seu mandat sigui beneficiós per a tots els ciutadans d'aquest país. Un cop finalitzat, podrem jutjar-lo pels fets i pels entrebancs superats.

Als partits espanyols majoritaris no els agrada el nou president, però tampoc no els agradava en Jordi Sánchez, ni en Jordi Turull ni cal dir en Carles Puigdemont. Aquest fet posa de manifest el rebuig als desitjos del poble de Catalunya i al resultat de les urnes el 21-D.

Se l'ha titllat de supremacista, nazi, xenòfob, racista i coses encara pitjors, com el miserable atac a la seva família.

Polítics i mitjans diuen que ha comès "delictes d'odi...", potser com Garcia Albiol, que havia de netejar Badalona?, com Josep Borrell, que diu que cal desinfectar Catalunya? o com Teresa Giménez (cofundadora de C's), que ha organitzat unes jornades per Europa on es vincula el creixement de l'independentisme a Catalunya amb un problema psicològic de la població?

El que alguns no poden guanyar a les urnes, pretenen aconseguir-ho linxant el nostre representant legítimament elegit.

(Consulteu "Delictes d'odi i discriminació", Mossos d'Esquadra.)

Benvingut, President Joaquim Torra!

Endavant amb la democràcia
i els drets socials i nacionals.

assemblea
blea

QUÈ PENSEN ELS SINDICATS CATALANS SOBRE LA REPÚBLICA?

Conscients de la importància vital que representa la posició de la classe treballadora en la construcció d'un estat republicà que té les arrels en la democràcia, la igualtat i la justícia social, hem volgut copsar l'opinió de dos representants de sindicats que hi ha a Catalunya, que són: en Carles Bertran Bruguera, membre del Sindicat Comissions Obreres Nacional de Catalunya i del corrent d'opinió Independentistes per la República Catalana, i en Ramon Font i Núñez, portaveu nacional d'USTEC•STEs (IAC). Els hem adreçat unes preguntes i han respost així:

Eix: Creus que la posició i l'actitud dels sindicats majoritaris sobre el referèndum 1-O, seguit de la brutal repressió del govern d'Espanya, han estat les correcta?

CB: CONC és un sindicat, amb més de 140.000 afiliats, que respon a la pluralitat de la societat catalana. En una enquesta feta l'any passat, el 40% dels afiliats volien un estat propi i el 42% preferien el model federal. És complex trobar una posició comuna. Però, malgrat això, el nostre sindicat va formar part de la Comissió pel Dret a Decidir i va recomanar la participació al referèndum, si bé mantenint la neutralitat: no va donar cap consigna de vot.

Considerem que és un èxit mantenir aquesta neutralitat, i creiem que la participació en l'aturada de país del dia 3-O

va deixar clar el rebuig a la violència policial durant el referèndum. No acceptem l'atac a les llibertats i alertem del perill de l'escalada repressiva, que significa un clar retrocés democràtic.

RF: Crec que no ha estat l'adequat. Abans de l'1-O, per no voler reconèixer que aquell era el dia d'exercir el dret a l'autodeterminació. El 3-O va ser lamentable, la vaga més gran a Catalunya en 80 anys i els sindicats majoritaris no la van convocar.

La Taula per la Democràcia i el Govern, que aquell dia havia de proclamar la República segons la Llei de Transitorietat, es van rentar la cara amb "l'aturada de país". Fou paradoxal que els sindicats majoritaris demanessin als empresaris que s'aturesin i no als treballadors, un contrasentit.

Eix: En la situació actual de retallada general de llibertats i de repressió contra Catalunya, els sindicats majoritaris fan tot el que cal per defensar la democràcia?

CB: Recordem que CO va participar en la manifestació del 15 d'abril dins Espai Democràcia i Convivència, format per UGT, CCOO, ANC i Òmnium, entre d'altres. Ciudadanos, per exemple, va intentar que es fes una desautorització de la voluntat expressada per CO de llibertat pels polítics presos. Tot i que tenim un funcionament confederal, a Espanya es

dóna suport a la lluita per la llibertat, tot i que tenim diferències en com s'ha de solucionar el problema polític català.

RF: Són sindicats orgànicament vinculats a tot el territori estatal. Estan lligats de mans i peus amb la cultura política majoritària a Espanya: negar el dret a l'autodeterminació, que per definició és unilateral. Si s'hagués de pactar el seu exercici, tindria un altre nom.

Eix: En quina situació creus que caldria fer una vaga general?

CB: Per ara apostem més per un model d'aturada de país, però si la situació empitjorés més, per exemple una agressió al Parlament, la intervenció de TV3 i els mitjans públics, o una segona aplicació del 155, ens plantejarem la vaga general.

CF: Ja ho és. El problema és que les vagues es fan i les darreres no han sortit com el 3 d'octubre, que va ser una reacció en calent de la classe treballadora i de la petita burgesia per la brutal repressió exercida l'1 d'octubre. El 8-N només va sortir bé a Ensenyament, amb 30.000 vaguistes de la pública i 6.000 de la concertada. A la resta de sectors no es va notar gaire, el més rellevant d'aquell dia va ser la mobilització dels CDRs. La del 8 de març va propiciar la manifestació més gran que recordo del moviment feminista, en aquest sentit hem de valorar molt positivament, però el teixit productiu no se'n va ressentir gaire.

Eix: El paper dels sindicats ha de basar-se exclusivament en reivindicacions salarials i de millores laborals o ha d'incloure temes polítics?

CB: CO en els seus estatuts es defineix com un "sindicat sociopolític". Tot allò que afecta els treballadors (incloent-hi escola, sanitat, medi ambient, etc.) interessa al sindicat. El que no fem és partidisme. La idea de l'independentisme s'ha inclòs en el debat com a mostra de la pluralitat que cohesiona. Existeix una Plataforma "Salvador Seguí" que estem reactivant perquè revifi el debat dins del sindicat en temes polítics.

RF: Aristòtil ja deia que som animals polítics. Tot el que fem és política: com treballem, com consumim, com ens organitzem, com repartim el producte social, com repartim el treball reproductiu, la nostra relació amb l'entorn, la solidaritat internacionalista... Els sindicats no quedem al marge de tots aquests temes: han de formar part de la nostra acció sindical i, doncs, de la nostra lluita quotidiana.

Eix: La instauració de la República Catalana pot aportar millores en la situació de la classe treballadora? Quines mesures hauria de prendre perquè fos així?

CB: Som conscients que s'ha acabat el règim del 78, el model s'ha esgotat i la República Catalana ha d'aportar més

justícia social, donant oportunitats per defensar els drets dels treballadors.

Amb la República -que ha de ser un estímul per propiciar un canvi similar a Espanya- començarem de zero i en això ens podem posar d'acord amb el 42% d'afiliats federalistes. És una gran oportunitat de treballar amb companys que ara no són independentistes, hem de recordar que en Cipriano García sempre va definir CO com un sindicat nacional i de classe.

RF: La República, si no aporta millores, no té sentit. L'educació és el meu àmbit; hi ha d'haver una xarxa única de titularitat i gestió pública, sense concerts educatius. Gratuïtat de Bressol a Universitat, màsters inclosos. Democràcia als centres educatius amb direccions proposades pels claustres i ratificades pels consells escolars. I un mínim del 6% del PIB per al pressupost d'Ensenyament.

És obvi que Eixamplem no ha recollit totes les veus dels sindicats que actuen dins el nostre país i que expressen, com ja s'ha dit, l'enriquidora pluralitat nacional. Hi han posicions que semblen clares -de moment-: l'enfrontament dels treballadors a la repressió de l'Estat, la defensa de la llibertat i la democràcia i el suport decidit a l'autogovern amb un horitzó definit: la República de les oportunitats.

QUÈ SE'N FA, DELS MEUS DINERS?

En Carles té 40 anys i és enginyer industrial. Fa deu anys es va casar amb la Marta i, plegats, treballen per tirar endavant la família i fer feliços els fills, de sis i dos anys. Les coses no els van malament però, des de fa un cert temps, en Carles està amoïnada pel futur. Veu que paga molts impostos i que aquest esforç no es tradueix en millores en el benestar i la seguretat de la família. Aprofitant que avui ha quedat per esmorzar amb en Frederic, el seu cunyat, que és economista, li planteja el dubte: **què se'n fa, dels meus diners?**

En Frederic sap que, en política, en Carles sempre ha estat agnòstic i conservador (el seu vot ha oscil·lat de la dreta més moderada a l'esquerra menys compromesa) i que no és sobiranista, no li agraden els canvis dràstics. Així doncs, decideix donar-li una explicació autonomista:

-Mira, Carles, perquè ho puguis entendre millor, et donaré les dades de renda i de pagament d'impostos de la manera següent: prendré les xifres totals de Catalunya i les dividiré pel nombre d'habitants, de manera que a cada persona li correspondrà el mateix, sigui qui sigui. Així no farem diferències entre rics i pobres, catalans o immigrants o, posats a dir, entre alts i baixos.

-Però els nens, en Pau i l'Aina, ni tenen renda ni paguen impostos.

-Estàs molt equivocat. Si bé és veritat que no generen renda, sí que paguen impostos, i molts. O oblides que, com a exemple, cada vegada que els compres unes sabates, menjar o qualsevol altra cosa necessària per a l'escola, has de pagar l'IVA?

Les dades per a ells seran les mateixes que per a qualsevol altra persona i, per fer-ho més fàcil, et donaré les dades per a la teva família o, el que és el mateix, per a quatre persones.

Et facilitaré les dades d'una Catalunya autònoma, basades en l'informe sobre Balances Fiscals del 2014 que la Generalitat intervinguda va publicar el desembre passat, i de l'informe del Colegio de Economistas de Madrid del mateix mes, publicat al suplement d'economia del diari ABC.

L'any 2014, la teva família va pagar un total de 29.839 € en impostos, dels quals us en van tornar 21.002 € per pagar funcionaris de la Generalitat, sanitat, escoles, serveis socials, inversions, etc.

-Em costa de creure, on va anar la diferència? -preguntà en Carles.

FAKE NEWS? POSTVERITAT? NO RES: MENTIDA PODRIDA!!!

S'ha posat de moda parlar de *fake news* (de l'anglès, notícies falses) que, segons Wikipedia, és un producte pseudo-periodístic que es difon per premsa escrita, xarxes socials i radiotelevisió, que té com a objectiu **desinformar o enganyar**, directament.

La postveritat, paraula també de moda, és el procediment que busca crear opinió pública no pas basada en els fets reals sinó en el que creuen els informadors, de manera que són més importants els sentiments i les emocions relacionats amb el fet que ha succeït, que no el fet mateix.

Fake news i postveritat s'utilitzen en política, transformant la mentida en veritat, per crear el relat que els poders fàctics i les classes dominants volen que els ciutadans s'empassin.

Utilitzar la mentida com a arma per aconseguir o mantenir el poder, això no és nou. Qui és considerat el fundador de la ciència política, Nicolàs Maquiavelo, al segle XVI deia que, per triomfar -que era l'única cosa important-, la mentida, l'astúcia, la violència i la corrupció estaven justificades i donaven un resultat millor que la veritat i el bon tractament per als ciutadans. Com reconeixia que anava contra la moral i la religió, els governants "havien de guardar les aparences".

Un altre avalador de la mentida va ser el polític nacional-socialista Joseph Goebbels (doctorat en Recerca a la Universitat de Heidelberg), que, com a ministre de Il·lustració Pública i Propaganda del III Reich, va elaborar els 11 principis

de la propaganda on destaquen algunes "perles" que ara mateix s'apliquen àmpliament:

–Principi de **simplificació**: adoptar una única idea i reduir l'adversari en l'únic enemic.

–Principi de **transposició**: descarregar sobre l'enemic els errors i defectes propis i, si no pots negar un fet, cal inventar altres notícies, per distreure.

–Principi d'**exageració i desfiguració**: transformar una anècdota en una greu amenaça.

–Principi d'**unanimitat**: tractar de convèncer la gent que pensa "com tot-hom".

–Principi del **silenci**: si no es tenen arguments, callar i amagar les notícies que afavoreixen l'enemic.

–Principi de l'**orquestració**: seleccionar unes poques idees i repetir-les contínuament, perquè:

"si una mentida es repeteix suficientment, acaba per convertir-se en veritat"

Aquests conceptes es basen en el fet que -deia Goebbels- "la capacitat receptiva d'un gran nombre de persones és limitada, la comprensió es escassa i la tendència a oblidar és fàcil".

Conceptes tan mancats d'escrúpols, que ignoren la decència, l'honestedat i la dignitat, han estat i són utilitzats per l'aparell de govern del *Reino de España*, contra el moviment independentista català i els seus dirigents. En posarem alguns dels moltíssims exemples disponibles:

1. **M. Rajoy**: "El presidente del gobierno español anunció que el referéndum para votar por la independencia de Cataluña no se llevó a cabo". El Mundo, 01/10/2017.

Si fos veritat: per què fiscals, jutges i Guardia Civil han empresonat polítics i continuen acusant i buscant qui va pagar el referèndum?

D'on van sortir els 2.286.217 vots, emesos amb extremes dificultats, amb un 90,18% a favor de la república?

2. **Jutge Llarena**: Acusa els polítics catalans empresonats i exiliats de malversació per haver organitzat el referèndum:

M. Rajoy - "No se dedicó ni un solo euro del FLA al referéndum ilegal" (Cámara de Diputados). "Montoro admite que la Generalitat no destinó ni un euro al 1-0" (El Nacional, 26/02/18).

Si els que controlen la Hisenda catalana diuen això, per què fiscals i jutges continuen acusant els dirigents catalans per "malversación"?

3. **Inés Arrimadas**, diputada al Parlament de Catalunya: "La economía catalana no aguantará 4 años más de *proceso*" (Círculo de Economía, 12/12/2017)

Si fos veritat, com s'entén que:

"El ritme de creixement de la indústria catalana dobla la de l'Estat espanyol al març i el PIB del primer trimestre també" (J. Goula, Vilaweb 14/05/18).

El grup *Financial Times* "designa Catalunya com la millor regió del sud d'Europa per invertir" (El Periódico, 13/02/2018).

"Les exportacions de Catalunya van augmentar un 3,3% el primer trimestre (2018). A Espanya les vendes a l'exterior es van incrementar un 1,8% (Ara, 23/05/18).

–Aquesta diferència es va repartir en dos conceptes: Segons els economistes madrilenys, 3.561 € són per pagar els serveis de l'Estat, casa reial, etc.

–Però si la Generalitat té les competències transferides, com és que hem de pagar tants diners a l'Estat?

–Perquè molts dels ministeris fan funcions duplicades a les de les autonomies, com ara: cultura o sanitat, que estan transferides a les Comunitats Autònomes i, malgrat això, també les exerceix l'Estat central. Això fa que el cost de la burocràcia a Espanya sigui dels més alts d'Europa.

Però abans que m'ho preguntis, encara hi ha un altre cost força important.

Sabies que cada any la teva família paga 5.276 € que es distribueixen entre les altres comunitats?

Sabies que es destinen a les comunitats més pobres, però també a les més riques? I que, si tinguéssim el mateix règim fiscal que els bascos o els navarresos, deixaríeu de pagar 2.183 € als madrilenys o 344 als bascos? Sobre tot tenint en compte que ambdues comunitats tenen una renda per càpita més alta que la nostra.

Sabies que, segons el càlcul del Colegio de Economistas de Madrid, si tinguéssim el mateix règim fiscal que els bascos o els navarresos, es crearien prop de 202.000 llocs de treball?

I ja per acabar, pots imaginar quins avantatges tindríem amb una Catalunya independent?

Segons l'IPI: "L'índex de producció industrial corregit d'efectes de calendari (base 2015=100) augmenta un 6,0% interanual a Catalunya al març del 2018" (09/5/12).

I com és que "El nombre d'aturats segons LEPA (2n trimestre del 2017) situa la taxa de desocupació a Catalunya en un 13,20% (2,08 punts menys que en el trimestre anterior). (Foment del Treball. Maig, 2018) ?

4. **Alfonso Dastis**, ministre d'Afers Exteriors, "en una entrevista de la BBC ha rechazado que la Policía y la Guardia Civil ejercieran "brutalidad" el pasado 1 de octubre y ha afirmado que se difundieron muchas fotos y noticias falsas durante la jornada del referéndum ilegal". (20 Minutos, 22/10/17).

Si això fos cert, com és que hi han registrats oficialment 1.066 ferits (10% majors de 65 anys) per les càrregues policials als col·legis, incloent-hi l'home que va perdre un ull per un projectil de la Guardia Civil? (Nació/Sabadell, 20/10/17)?

–Per què "un juez de Barcelona ha abierto una **investigación por las cargas policiales** del domingo (1-0) tras admitir a trámite una denuncia del Govern de la Generalitat contra la operació desplegada por los agentes de la Policía Nacional y la Guardia Civil para impedir el domingo el referéndum de independencia" (Infolibre, 16/05/18) ?

Com és que Human Rights en el seu informe inclou "La violencia del 1-0, en la recopilación anual de violaciones de derechos" (El Nacional, 19/12/2017) ?

D'on surten els **365 Videos of the Repression lived in Catalonia by the Spanish Police**, que es poden trobar per internet (<https://spanishpolice.github.io>) ?

5. **Juan Ignacio Zoido**, ministre de l'Interior: "Vamos a perseguir y enjuiciar los delitos de odio para que, sobre los culpables, caiga el peso de la ley" (Público, 11/12/17).

"El Ministerio del Interior anima a denunciar 'delitos de odio' por el procés" (El Nacional, 24/11/17).

Segons Wikipedia: "Un delictes d'odi és una conducta violenta motivada per prejudicis".

Com s'ha aplicat a Catalunya?: "La magistrada del Juzgado de Instrucción 2 de Manresa ha imputado a **Jordi Pesarrodona**, concejal de Sant Joan de Vilatorrada, por un delito de odio y otro de resistencia grave. Pesarrodona protagonizó una simbólica imagen **al aparecer con una nariz de payaso** junto a un agente de la Guardia Civil durante los registros del pasado septiembre de la sede de la Conselleria d'Economia de la Generalitat.

Aquí tenim un clar exemple del principi goebbèlià d'exageració i desfiguració.

6. **Pedro Sánchez**, secretari general del PSOE: "Torra es el *Le Pen de la política española*" (La Vanguardia, 18/05/18).

Salvador Illa, secretari d'Organització del PSC: "El PSC está en sintonía con los posicionamientos acertados del PSOE y su

secretario general en relación al Presidente Torra y sus afirmaciones racistas y supremacistas" (La Vanguardia, 22/05/18).

Què hi diu SOS racisme, sobre les suposades "declaracions racistes i xenòfobes" de Quim Torra?

"Volíem aturar la instrumentalització de la lluita antiracista. Utilitzar el concepte de racisme per referir-se a aquest tipus d'accions (twitters de juny 2012), banalitzava el racisme i menysté el patiment de les seves víctimes reals...". "Aquest mal ús, vingui d'on vingui, malmet i debilita la lluita antiracista" (Consell de SOS Racisme de Catalunya, 15 i 18/05/18).

Público, 19/05/18: "El 131è president de la Generalitat, Joaquim Torra, ha signat el decret de nomenament dels nous membres del consell executiu català".

Entre els membres hi figura Chakir El Homrani Lesfar, nou conseller de Treball, Afers Socials i Famílies. Esdevé també el primer conseller musulmà de la història de la Generalitat.

Quim Torra a Pedro Sánchez: "En un escrit al seu bloc, vostè fa referència a uns textos meus que no acaba de citar i que em temo que no ha llegit pas. Si tingués temps de fer-ho –sencers, això sí–, estic segur que descobriria que alguns dels seus assessors li estan fent una mala passada i el poden fer quedar malament" (Públic: Carta Oberta de Quim Torra a Pedro Sánchez, 25/05/18).

7. **Íñigo Méndez de Vigo**, ministre d'Educació, Cultura i Esport: " He oído que Torra fue vendedor de seguros. Seguro que valora perfectamente el riesgo de las cosas que dice y hace" (Roda de premsa 15/05/18).

En l'intent de desprestigiar i amenaçar el nou President de la Generalitat, el ministre desqualifica l'honorable professió de "vendedor de seguros". Aquest és el currículum del Molt Honorable President:

Periodista, advocat, editor, publicista. Assessor de Wintertur Rup (1987-2007), director de l'editorial A Contra Vent (2008), de Foment de Ciutat S.A. (2011-15); El Born, Centre de Cultura i Memòria (2012-15), Centre d'Estudis de Temes Contemporanis (2016-17). Expresident d'Òmnium Cultural i membre de l'ANC. Entre 2007 i 2013 ha publicat sis llibres.

Les limitacions de l'espai no ens permeten seguir posant exemples de l'àmplia i profusa utilització de la **MENTIDA** que l'Estat espanyol per mitjà del seu govern, la seva premsa i els moltíssims còmplices utilitzen per intentar destruir la solidesa del republicanisme català. Podran convèncer els ignorants i la part de la població espanyola que es deixa alienar per la propaganda anticatalana i que oblida o deixa en segon pla, per exemple, la corrupció institucionalitzada, l'atac a la llibertat d'expressió, l'augment de les desigualtats i el maltractament de sectors com ara els pensionistes i els discapacitats.

Res millor per acabar que reproduir un parell de frases famoses:

"**La veritat existeix, només s'inventa la mentida**" (George Bracque, 1982-1963).

"**Podràs enganyar a tots durant un temps, podràs enganyar a algú sempre, però NO podràs enganyar sempre a tots**" (Abraham Lincoln, 1909-1865).

Les yeus de la caverna...

Declaracions d'Arcadi Espada al programa «El debate de la 1» de TVE, sobre les càrregues policials de l'1 d'octubre

LES TERRITORIALS DE L'EIXAMPLE
AGRAEIXEN PROFUNDAMENT LA
COL·LABORACIÓ DEL **COMERÇ AMIC**
EN LA DIFUSIÓ DEL BUTLLETÍ